

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA ŚRODOWISKA¹⁾

z dnia 2015 r.

w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych

Na podstawie art. 167 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa nazwy, siedziby i właściwość miejscową okręgowych urzędów górniczych, utworzonych rozporządzeniem Prezesa Rady Ministrów z dnia 8 grudnia 1998 r. w sprawie utworzenia okręgowych urzędów górniczych oraz ustalenia ich siedzib i właściwości miejscowej (Dz. U. Nr 150, poz. 986) oraz rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2015 r. w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku (Dz. U. poz. ...):

- 1) Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku, z siedzibą w Gdańsku, dla obszaru województw: kujawsko-pomorskiego i pomorskiego, oraz dla obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) Okręgowy Urząd Górniczy w Gliwicach, z siedzibą w Gliwicach, dla obszaru województwa opolskiego oraz części województwa śląskiego, obejmującej powiaty: częstochowski, gliwicki, kłobucki, lubliniecki, mikołowski, myszkowski i tarnogórski oraz miasta na prawach powiatu: Bytom, Częstochowa, Gliwice, Piekary Śląskie, Ruda Śląska, Świętochłowice i Zabrze;
- 3) Okręgowy Urząd Górniczy w Katowicach, z siedzibą w Katowicach, dla części obszaru województwa małopolskiego, obejmującej gminę Libiąż w powiecie chrzanowskim i gminy: Brzeszcze, Chelmek i Oświęcim oraz miasto Oświęcim w powiecie oświęcimskim, a także dla części obszaru województwa śląskiego, obejmującej powiaty: będziński, bieruńsko-lędziński i zawierciański, miasta na prawach powiatu: Chorzów, Dąbrowa Górnicza, Jaworzno, Katowice, Mysłowice, Siemianowice Śląskie, Sosnowiec i Tychy oraz gminy: Bestwina, Czechowice-Dziedzice i Wilamowice w powiecie bielskim;
- 4) Okręgowy Urząd Górniczy w Kielcach, z siedzibą w Kielcach, dla obszaru województw: łódzkiego i świętokrzyskiego oraz części obszaru województwa podkarpackiego, obejmującej powiat tarnobrzeski i miasto na prawach powiatu Tarnobrzeg;
- 5) Okręgowy Urząd Górniczy w Krakowie, z siedzibą w Krakowie, dla obszaru województwa małopolskiego, z wyłączeniem gminy Libiąż w powiecie chrzanowskim i gmin: Brzeszcze, Chelmek i Oświęcim oraz miasta Oświęcim w powiecie oświęcimskim, a także dla części obszaru województwa śląskiego, obejmującej powiaty: bielski, z wyłączeniem gmin: Bestwina, Czechowice-Dziedzice i Wilamowice, i żywiecki, miasto na prawach powiatu Bielsko-Biała oraz gminy: Brenna i Istebna i miasta: Ustroń i Wisła w powiecie cieszyńskim;
- 6) Okręgowy Urząd Górniczy w Krośnie, z siedzibą w Krośnie, dla obszaru województwa podkarpackiego, z wyłączeniem powiatu tarnobrzeskiego i miasta na prawach powiatu Tarnobrzeg;
- 7) Okręgowy Urząd Górniczy w Lublinie, z siedzibą w Lublinie, dla obszaru województw: lubelskiego i podlaskiego;
- 8) Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu, z siedzibą w Poznaniu, dla obszaru województw: lubuskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego;
- 9) Okręgowy Urząd Górniczy w Rybniku, z siedzibą w Rybniku, dla części obszaru województwa śląskiego, obejmującej powiaty: cieszyński, z wyłączeniem gmin: Brenna i Istebna i miast: Ustroń i Wisła, pszczyński, raciborski, rybnicki i wodzisławski oraz miasta na prawach powiatu: Jastrzębie-Zdrój, Rybnik i Żory;

- 10) Okręgowy Urząd Górniczy w Warszawie, z siedzibą w Warszawie, dla obszaru województw: mazowieckiego i warmińsko-mazurskiego;
- 11) Okręgowy Urząd Górniczy we Wrocławiu, z siedzibą we Wrocławiu, dla obszaru województwa dolnośląskiego.

§ 2. 1. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, prowadzonych przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, objętych właściwością miejscową Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, stosuje się dotychczasowe przepisy o właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych.

2. Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu przekaze Dyrektorowi Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku akta spraw:

- 1) zakończonych, które były prowadzone na obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku — w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia;
- 2) będących w toku w dniu wejścia w życie rozporządzenia, objętych właściwością miejscową Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku — niezwłocznie po zakończeniu postępowania.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. Nr 282, poz. 1659).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 2015 r.

MINISTER ŚRODOWISKA

¹⁾ Minister Środowiska kieruje działem administracji rządowej — środowisko, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 22 września 2014 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Środowiska (Dz. U. poz. 1267).

WYŻSZY URZĄD GÓRNICZY
DEPARTAMENT PRAWNY

**Opracowano pod względem
prawnym, legislacyjnym
i redakcyjnym**

13.02.15. Dyrektor
Departamentu Prawnego
Przemysław Grzesiok
Przemysław GRZESIOK

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia został opracowany na podstawie upoważnienia zamieszczonego w art. 167 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196), zwanej dalej „Pgg”. Na mocy przywołanego przepisu, minister właściwy do spraw środowiska, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi okręgowe urzędy górnicze, określając ich nazwę, siedzibę i właściwość miejscową, kierując się potrzebami związanymi z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego.

Projektowany akt zastąpi rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2011 r. w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. Nr 282, poz. 1659), obowiązujące od dnia 1 stycznia 2012 r. Zgodnie z tym rozporządzeniem, aktualnie funkcjonuje 10 okręgowych urzędów górniczych z siedzibami: w Gliwicach, w Katowicach, w Kielcach, w Krakowie, w Krośnie, w Lublinie, w Poznaniu, w Rybniku, w Warszawie i we Wrocławiu.

Zgodnie z art. 164 ust. 1 Pgg, organami nadzoru górniczego są: Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych oraz dyrektor Specjalistycznego Urzędu Górniczego. Stosownie do art. 164 ust. 2 Pgg, dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych, obok dyrektora Specjalistycznego Urzędu Górniczego (który jest właściwy w sprawach enumeratywnie wymienionych w art. 169 Pgg), są organami nadzoru górniczego pierwszej instancji, chyba że ustawa stanowi inaczej. W myśl zaś art. 167 ust. 1 Pgg, dyrektorzy okręgowych urzędów górniczych są terenowymi organami administracji rządowej, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego.

Okręgowe urzędy górnicze zapewniają wykonywanie zadań dyrektorów okręgowych urzędów górniczych, którzy są, zgodnie z art. 167 ust. 1 Pgg oraz art. 56 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. Nr 31, poz. 206, z późn. zm.), terenowymi organami administracji rządowej niezespolonej pierwszej instancji, podległymi Prezesowi Wyższego Urzędu Górniczego. Właściwość miejscowa poszczególnych urzędów górniczych ma znaczny wpływ na sprawne wykonywanie ich zadań polegających na sprawowaniu nadzoru i kontroli nad ruchem zakładów górniczych, w szczególności w zakresie: bezpieczeństwa i higieny pracy, bezpieczeństwa pożarowego, ratownictwa górniczego, gospodarki złożami kopalin w procesie ich wydobywania, ochrony środowiska i gospodarki złożem, w tym według kryterium wykonywania przez przedsiębiorców obowiązków określonych w odrębnych przepisach lub na ich podstawie, zapobiegania szkodom oraz budowy i likwidacji zakładu górniczego, w tym rekultywacji gruntów po działalności górniczej (art. 168 ust. 1 Pgg). Ponadto, w odniesieniu do projektowania i wykonywania robót budowlanych oraz utrzymania obiektów budowlanych na terenie zakładu górniczego organy nadzoru górniczego wykonują zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego (art. 168 ust. 2 Pgg).

Jak już wspomniano, wytyczną normatywną, którą ma kierować się minister właściwy do spraw środowiska, wydając przepisy wykonawcze na podstawie art. 167 ust. 7 Pgg, są potrzeby związane z racjonalizacją działania organów nadzoru górniczego. Kryterium merytorycznym dla podejmowania racjonalnych decyzji dotyczących liczby okręgowych urzędów górniczych (poprzedzających decyzje dotyczące tworzenia lub znoszenia tych urzędów) oraz dla racjonalnego określania siedzib i właściwości miejscowej tych urzędów jest przede wszystkim występowanie złóż kopalin w poszczególnych rejonach kraju oraz zakładów górniczych różnych rodzajów (podziemnych, odkrywkowych i otworowych).

Z dniem 1 stycznia 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133). W nowelizacji przewidziano m.in.: (1) nałożenie na organy nadzoru górniczego kilku nowych istotnych zadań, (2) rozszerzenie w kilku przypadkach zakresu przedmiotowego nadzoru i kontroli, sprawowanych przez te organy, oraz (3) modyfikację formuły nadzoru i kontroli, sprawowanych nad działalnością w zakresie większości kopalin objętych własnością górniczą, przysługującą Skarbowi Państwa, m.in. węglowodorów.

Do nowych zadań należą:

1) nakładanie opłaty podwyższonej za prowadzenie działalności:

a) bez wymaganej koncesji (nowe brzmienie art. 140 ust. 2 pkt 2 Pgg) albo

b) z naruszeniem wymagań dotyczących wydobywania piasków i żwirów na potrzeby własne (nowe brzmienie art. 4 ust. 2 i 3 Pgg),

przy czym jednocześnie zrezygnowano z wydawania przez organy nadzoru górniczego odrębnych decyzji w sprawie nakazania wstrzymania takiej działalności (przewidzianych w dotychczasowym brzmieniu art. 4 ust. 3 pkt 1 Pgg oraz uchylonym art. 173 ust. 1 Pgg);

2) opiniowanie projektów zagospodarowania złóż większości kopalin objętych własnością górnica, przysługującą Skarbowi Państwa, z wyłączeniem złóż węglowodorów (dodane ust. 3a i 3b w art. 26 Pgg), oraz dodatków do tych projektów (dodane ust. 2a i 2b w art. 107 Pgg).

Rozszerzenie zakresu przedmiotowego nadzoru i kontroli, sprawowanych przez organy nadzoru górniczego, nastąpiło przez:

1) objęcie nadzorem i kontrolą robót prowadzonych w wyrobiskach wszystkich (a nie, jak dotychczas, jedynie enumeratywnie wyliczonych w przepisach wydanych przez Ministra Środowiska na podstawie art. 2 ust. 2 Pgg) zlikwidowanych podziemnych zakładów górnich, w celach innych niż określone Pgg (nowe brzmienie art. 2 ust. 1 pkt 2 Pgg oraz uchylenie ust. 2 w art. 2 Pgg);

2) objęcie przedsiębiorców prowadzących działalność w zakresie robót geologicznych obowiązkiem posiadania, aktualizacji i uzupełniania dokumentacji mierniczo-geologicznej (nowe brzmienie zdania pierwszego w art. 116 ust. 1 Pgg); wobec brzmienia obowiązującego art. 86 Pgg (które nie uległo zmianie), skutkiem tej zmiany jest przyjęcie identycznego modelu regulacyjnego dla robót geologicznych niewymagających koncesji;

3) nadanie nowego brzmienia art. 168 ust. 2 Pgg, który to przepis przewiduje obecnie, że w odniesieniu do projektowania i wykonywania robót budowlanych oraz utrzymania obiektów budowlanych na terenie zakładu górniczego (a nie, jak dotychczas, obiektów budowlanych zakładu górniczego w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Pgg) organy nadzoru górniczego wykonują zadania z zakresu administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego; zmiana ta oznacza, że:

a) nie tylko obiekty budowlane zakładu górniczego w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 Pgg, ale wszystkie obiekty budowlane w rozumieniu Prawa budowlanego, zlokalizowane na terenie zakładu górniczego (którego granice zostaną określone w planie ruchu zakładu górniczego — dodany pkt 1a w art. 108 ust. 2 Pgg), w zakresie ich projektowania, budowy, utrzymania i rozbioru, podlegają obecnie władztwu administracyjnemu organów nadzoru górniczego,

b) przyjęto w tym zakresie, przez obowiązujący art. 86 Pgg (którego brzmienie nie uległo zmianie), identyczny model regulacyjny dla robót geologicznych, m.in. służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu złóż kopalni, w tym węglowodorów.

Modyfikacja formuły nadzoru i kontroli, sprawowanych nad działalnością w zakresie większości kopalni objętych własnością górnica, przysługującą Skarbowi Państwa, m.in. węglowodorów, polega z kolei na przyjęciu w art. 6 ustawy nowelizującej, nadającym nowe brzmienie art. 84aa ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r. poz. 672, z późn. zm.), że przepisów art. 79, art. 80a, art. 82 i art. 83 tej ustawy nie stosuje się w odniesieniu do kontroli m.in. przedsiębiorcy prowadzącego działalność w zakresie poszukiwania, rozpoznawania lub wydobywania kopalni objętych własnością górnica lub podmiotu wykonującego w zakresie swojej działalności zawodowej powierzone mu przez tego przedsiębiorcę czynności w ruchu zakładu górniczego albo zakładu wykonującego roboty geologiczne, prowadzonej przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska lub organy nadzoru górniczego. Wyłączenie stosowania obejmuje zatem przepisy przewidujące m.in., że:

1) organy kontroli zawiadamiają przedsiębiorcę o zamiarze wszczęcia kontroli;

2) kontrolę przeprowadza się w siedzibie kontrolowanego lub w miejscu wykonywania działalności gospodarczej oraz w godzinach pracy lub w czasie faktycznego wykonywania działalności gospodarczej przez kontrolowanego;

3) nie można równocześnie podejmować i prowadzić więcej niż jednej kontroli działalności przedsiębiorcy;

4) czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać co do zasady limitów określonych w tej ustawie.

Rozważając możliwe warianty instytucjonalnego wdrożenia nowelizacji Pgg, w zakresie dotyczącym wzmocnienia urzędów górniczych (szczegółowe informacje zamieszczono w uzasadnieniu projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku), ostatecznie wybrano wariant zakładający m.in. zawężenie obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu oraz przeniesienie części tego obszaru do nowo tworzonego Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku. Wielkość obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu oraz liczba zakładów górniczych nadzorowanych i kontrolowanych przez ten urząd trwale utrudniają bowiem prawidłową realizację zadań organów nadzoru górniczego na terenie północno-zachodniej części Polski. Względny racjonalizacji działania tych organów przemawiają więc za utworzeniem drugiego okręgowego urzędu górniczego w tym rejonie.

Jak już wspomniano, w ramach realizowanego zamierzenia legislacyjnego przewiduje się jedynie zawężenie dotychczasowego obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu i przeniesienie wyłączonej z tego obszaru części do obszaru właściwości miejscowej nowego urzędu. Jediną różnicą w ustaleniu nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego będzie zatem uwzględnienie w projekcie rozporządzenia faktu tworzenia (równocześnie projektowanym rozporządzeniem Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku) nowego Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku. Niniejszy projekt pomija więc problematykę tworzenia tego urzędu. Przyjęta koncepcja podziału materii pomiędzy dwa akty normatywne wynika z doświadczeń związanych ze zniesieniem Okręgowych Urzędów Górniczych w Bytomiu i Tychach. W tych bowiem przypadkach wydawano dwa akty normatywne: w sprawie zniesienia urzędu oraz zmieniające rozporządzenie w sprawie siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych (Dz. U. z 2002 r. Nr 172, poz. 1410 i 1411 oraz z 2006 r. Nr 90, poz. 629 i 630). Ze względu na przyjęcie alfabetycznego wyliczenia nazw okręgowych urzędów górniczych, konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia (w którym Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku zostanie wymieniony jako pierwszy), a nie jedynie nowelizacja dotychczasowego aktu.

Obszar właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu obejmuje obecnie województwa: kujawsko-pomorskie, lubuskie, pomorskie, wielkopolskie i zachodniopomorskie (obszar o łącznej powierzchni ok. 103 tys. km²) oraz obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej (o łącznej powierzchni ok. 33 tys. km²) i jest największy spośród wszystkich obszarów właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych. Dla porównania — powierzchnia obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Warszawie (drugiego pod względem wielkości) wynosi ok. 60 tys. km². Liczba zakładów górniczych aktualnie nadzorowanych i kontrolowanych przez Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu wynosi ok. 2150. Drugi, licząc według tego kryterium, pod tym względem Okręgowy Urząd Górniczy w Warszawie nadzoruje i kontroluje ok. 1100 zakładów górniczych. Szczegółowe dane w tym zakresie przedstawiono w ocenie skutków regulacji.

Wielkość obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu oraz liczba zakładów górniczych nadzorowanych i kontrolowanych przez ten urząd utrudnia prawidłową realizację zadań organów nadzoru górniczego na terenie północno-zachodniej części Polski. Względny racjonalizacji działania tych organów przemawiają więc za znacznym zmniejszeniem obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu.

Proponowane rozwiązanie sprowadza się zatem do ustalenia, w § 1 projektu, obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku obejmującego województwa: kujawsko-pomorskie i pomorskie (obszar o łącznej powierzchni ok. 36 tys. km²) oraz obszary morskie Rzeczypospolitej Polskiej. Okręgowy Urząd Górniczy w Gdańsku (o tak określonej właściwości miejscowej) będzie sprawował nadzór i kontrolę nad ok. 900 zakładami górniczymi. W obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu pozostaną natomiast województwa: lubuskie, wielkopolskie i zachodniopomorskie (obszar o łącznej powierzchni ok. 67 tys. km²). Po zmniejszeniu obszaru właściwości miejscowej, Okręgowy Urząd Górniczy w Poznaniu będzie sprawował nadzór i kontrolę nad ok. 1250 zakładami górniczymi.

W pozostałym zakresie utrzymuje się aktualny stan prawny, zarówno w zakresie nazw i siedzib okręgowych urzędów górniczych (w Gliwicach, w Katowicach, w Kielcach, w Krakowie, w Krośnie, w Lublinie, w Rybniku, w Warszawie i we Wrocławiu), jak i w zakresie ich właściwości miejscowej, uznając ten stan za optymalny i sprawdzony w praktyce funkcjonowania urzędów górniczych.

Właściwość wszystkich urzędów, tak jak dotychczas, jest dostosowana do podziału terytorialnego Rzeczypospolitej Polskiej, przewidzianego w ustawie z dnia 24 lipca 1998 r. o wprowadzeniu zasadniczego trójstopniowego podziału terytorialnego państwa (Dz. U. Nr 96, poz. 603, z późn. zm.) oraz — w szczególności — rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 sierpnia 1998 r. w sprawie utworzenia powiatów (Dz. U. Nr 103, poz. 652). Uwzględnia także, w odniesieniu do Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, regulacje zamieszczone w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2013 r. poz. 934 i 1014).

W § 2 projektu rozporządzenia ujęto przepisy przejściowe i dostosowujące dotyczące: (1) postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, prowadzonych przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, objętych właściwością miejscową Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, oraz (2) przekazywania akt spraw z Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu do Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku. Pierwsze z proponowanych rozwiązań oparto na potrzebie sprawnego zakończenia postępowań „zastanych” przez projektowane rozporządzenie. Będą one bowiem nadal należeć do właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu. Z kolei drugie zagadnienie uregulowano, opierając się na sprawdzonych w praktyce rozwiązaniach, zamieszczonych np. w art. 219 Pgg albo art. 19 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw, w których podzielono przedmiot rozstrzygnięć legislacyjnych na dwa bloki: sprawy zakończone, prowadzone na obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku (w tym przypadku przekazanie akt spraw nastąpiłoby w terminie 3 miesiące od dnia wejścia w życie projektowanego rozporządzenia), oraz sprawy będące w toku w dniu wejścia w życie rozporządzenia, objęte właściwością miejscową Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku (w tym przypadku przekazanie akt spraw nastąpiłoby niezwłocznie po zakończeniu postępowania).

W § 4 projektu określono termin wejścia w życie rozporządzenia na dzień 1 kwietnia 2015 r. Tak wyznaczony termin pozwala na sprawne zorganizowanie pracy Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, w tym pozyskanie jego siedziby, jej pierwsze wyposażenie oraz zatrudnienie pracowników. Terminy wejścia w życie obydwu rozporządzeń (w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku oraz w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych) są identyczne.

Informacja o udostępnieniu projektu:

Projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Środowiska, stosownie do art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), w celu umożliwienia zgłoszenia, w trybie art. 7 tej ustawy, zainteresowania pracami nad przedmiotowym projektem rozporządzenia. Projekt został także udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji (na stronie internetowej Rządowego Procesu Legislacyjnego), stosownie do § 4 oraz § 52 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), a także na stronie internetowej Wyższego Urzędu Górniczego. Zgłoszenia zainteresowania pracami nad tym projektem nie wpłynęły.

Oświadczenie co do zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej:

Projekt nie jest objęty prawem Unii Europejskiej. Oświadczenie to jest spójne z opinią ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej, wyrażoną w piśmie z dnia 27 października 2014 r., znak DPUE.920.1462.2014/2/mp/1.

Ocena, czy projekt aktu podlega notyfikacji zgodnie z przepisami dotyczącymi funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych:

Projekt nie zawiera przepisów technicznych w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) i w związku z tym nie podlega procedurze notyfikacji Komisji Europejskiej.

Ocena skutków regulacji projektowanego aktu normatywnego stanowi załącznik do uzasadnienia projektu.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Środowiska</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Sławomir Marek Brodziński, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Środowiska, Główny Geolog Kraju</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Przemysław Grzesiok, Wyższy Urząd Górniczy, Dyrektor Departamentu Prawnego, p.grzesiok@wug.gov.pl, 327361768</p>	<p>Data sporządzenia 13 lutego 2015 r.</p> <p>Źródło: art. 167 ust. 7 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2015 r. poz. 196)</p> <p>Nr w wykazie prac: 78</p>
--	--

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Konieczność ponownego ustalenia obszarów właściwości miejscowej poszczególnych okręgowych urzędów górniczych w związku z ograniczeniem obszaru właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu oraz projektowanym utworzeniem Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

W związku z faktem, że trudności z zapewnieniem efektywnego stosowania istniejących rozwiązań ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. — Prawo geologiczne i górnicze, zwanej dalej „Pgg”, oraz jej nowych rozwiązań, przewidzianych w obszernej nowelizacji Pgg, dokonanej ustawą z dnia 11 lipca 2014 r. o zmianie ustawy — Prawo geologiczne i górnicze oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1133), która weszła w życie z dniem 1 stycznia 2015 r., zidentyfikowano jedynie w Okręgowym Urzędzie Górniczym w Poznaniu (szczegółowe zestawienie porównawcze zamieszczono w OSR do opracowanego równocześnie projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku) — uznano, że optymalnym rozwiązaniem jest podział obszaru dotychczasowej właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, przez zawężenie tej właściwości (z 5 województw oraz obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej do 3 województw: lubuskiego, wielkopolskiego i zachodniopomorskiego) oraz przeniesienie do właściwości miejscowej nowego Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej.

Jedynym narzędziem interwencji jest wydanie przez Ministra Środowiska nowego rozporządzenia w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych, gdyż zgodnie z Pgg ustalenie albo zmiana nazw, siedzib i właściwości miejscowej tych urzędów wymaga wydania rozporządzenia.

Nie istnieją zatem alternatywne metody wprowadzenia do stosowania proponowanych rozwiązań.

Oczekiwany efekt zmian będzie ułatwienie realizacji nowych obowiązków organów nadzoru górniczego oraz zwiększenie dostępności urzędu górniczego dla przedsiębiorców działających na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej. W obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku znalazłoby się około 900 zakładów górniczych, a w obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu pozostałoby około 1250 zakładów górniczych.

Projektowane rozporządzenie nie będzie zmieniło nazw, siedzib i właściwości miejscowej pozostałych okręgowych urzędów górniczych.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Nie dotyczy.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji rządowej	organy nadzoru górniczego (Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, nowy organ — Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku)	przepisy powszechnie obowiązujące	Ograniczenie zakresu właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu do 3 województw: lubuskiego, wielkopolskiego oraz zachodniopomorskiego oraz modyfikacja przedmiotu nadzoru i kontroli sprawowanych przez Prezesa Wyższego Urzędu Górniczego (konieczność dostosowania wewnętrznych mechanizmów tego nadzoru i kontroli do zmiany struktury nadzoru górniczego) Znaczne zwiększenie częstotliwości oraz skuteczności kontroli ze strony Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu Znaczne zwiększenie tempa załatwiania spraw administracyjnych
Podmioty prowadzące na obszarze: (I) województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej (II) województwa lubuskiego, wielkopolskiego oraz zachodniopomorskiego działalność regulowaną Pgg, objętą nadzorem i kontrolą organów nadzoru górniczego: (1) przedsiębiorcy, tj. podmioty posiadające koncesję na działalność regulowaną Pgg; (2) podmioty, które uzyskały inne niż koncesja decyzje stanowiące podstawę wykonywania działalności regulowanej ustawą, np. decyzję zatwierdzającą projekt robót geologicznych dla: (a) robót geologicznych służących poszukiwaniu i rozpoznawaniu	w przypadku województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz obszarów morskich Rzeczypospolitej Polskiej około 900 w przypadku województwa lubuskiego, wielkopolskiego oraz zachodniopomorskiego około 1250	dane własne Wyższego Urzędu Górniczego	Znaczne zwiększenie tempa załatwiania spraw administracyjnych Znaczne zwiększenie intensywności kontroli ze strony organów nadzoru górniczego Dla podmiotów prowadzących działalność na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej dodatkowo zmiana organu nadzoru górniczego, właściwego dla prowadzenia działalności przez te podmioty

<p>złóż kopalni, niewymagających uzyskania koncesji (tj. złóż kopalni nieobjętych własnością górnictwa (przysługującą Skarbowi Państwa) oraz złóż wód leczniczych, wód termalnych i solanek), albo (b) robót geologicznych służących innym celom wykonywanych z użyciem środków strzałowych albo wykonywanych na głębokości większej niż 100 m albo wykonywanych na obszarze górnictwa utworzonym w celu wykonywania działalności metodą robót podziemnych albo metodą otworów wiertniczych; (3) podmioty prowadzące: (a) działalność w zakresie budowy, rozbudowy oraz utrzymywania systemów odwadniania zlikwidowanych zakładów górnictwa, (b) roboty w wyrobiskach wszystkich (według stanu prawnego od dnia 1 stycznia 2015 r.) zlikwidowanych podziemnych zakładów górnictwa, w celach innych niż określone ustawą, w szczególności turystycznych, leczniczych i rekreacyjnych, (c) roboty podziemne w celach naukowych, badawczych, doświadczalnych i szkoleniowych na potrzeby geologii i górnictwa, (d) drążenie tuneli z zastosowaniem techniki górnictwa, (e) likwidację obiektów, urządzeń oraz instalacji, o których mowa w lit. a—d; (4) podmioty zawodowo trudniące się ratownictwem górniczym; (5) podmioty wykonujące w zakresie swej działalności zawodowej czynności powierzone im w ruchu zakładu górnictwa; (6) podmioty wykonujące działalność w zakresie szkolenia osób wykonujących czynności w ruchu m.in. zakładów górnictwa oraz zakładów wykonujących roboty geologiczne</p>			
<p>Osoby zatrudnione w ruchu zakładów górniczych oraz zakładów, prowadzonym przez podmioty wykonujące na obszarze województwa kujawsko-pomorskiego i pomorskiego oraz na obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej działalność opisaną w poprzednim wierszu tabeli</p>	<p>około kilkanaście tysięcy osób</p>	<p>dane własne Wyższego Urzędu Górniczego</p>	<p>Zmiana organu nadzoru górnictwa, właściwego dla wykonywania czynności przez te osoby</p>

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Konsultacjami publicznymi i opiniowaniem został objęty szeroki krąg podmiotów. Projekt został przesłany elektronicznie do:

- 1) reprezentatywnych organizacji związkowych oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców w rozumieniu ustawy z dnia 6 lipca 2001 r. o Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych i wojewódzkich komisjach dialogu społecznego (Dz. U. Nr 100, poz. 1080, z późn. zm.), tj. do:
 - a) Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji związkowej) — w tym do Komisji Krajowej, Sekretariatu Górnictwa i Energetyki oraz Sekcji Krajowej Geologiczno-Wiertniczej,
 - b) Ogólnopolskiego Porozumienia Związków Zawodowych (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji związkowej), w tym do zrzeszonych w tym podmiocie górnictwa struktur związkowych: Związku Zawodowego Górników w Polsce, Związku Zawodowego Ratowników Górniczych w Polsce, Związku Zawodowego Pracowników Przemysłu Miedziowego, Związku Zawodowego Pracowników Dolowych, Związku Zawodowego Maszynistów Wyciągów Kopalni w Polsce, Porozumienia Związków Zawodowych Górnictwa, Związku Zawodowego Pracowników Zakładów Przeróbki Mechanicznej Węgla w Polsce „Przeróbka”, Związku Zawodowego Jedności Górniczej, Związku Zawodowego Pracowników Technicznych i Administracji „Dozór” KGHM Polska Miedź S.A., Federacji Związków Zawodowych Górnictwa Węgla Brunatnego, Ogólnopolskiego Związku Zawodowego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa,
 - c) Forum Związków Zawodowych (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji związkowej), w tym do zrzeszonej w tym podmiocie górnictwa struktury związkowej: Porozumienia Związków Zawodowych „KADRA”,
 - d) Pracodawców Rzeczypospolitej Polskiej (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców),
 - e) Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych „Lewiatan” (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców), w tym do Polskiego Związku Pracodawców Przemysłu Wydobywczego,
 - f) Business Centre Club — Związku Pracodawców (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców),
 - g) Związku Rzemiosła Polskiego (także drogą pocztową, ze względu na status reprezentatywnej organizacji pracodawców);
- 2) Komisji Krajowej Wolnego Związku Zawodowego „Sierpień 80”;
- 3) Komisji Krajowej NSZZ „Solidarność 80”;
- 4) Związku Zawodowego „Kontra”;
- 5) Marszałków Województw;
- 6) Stowarzyszenia Gmin Górniczych w Polsce;
- 7) Związku Gmin Zagłębia Miedziowego;
- 8) Forum Przemysłu Wydobywczego;
- 9) Porozumienia Pracodawców Przemysłu Wydobywczego (Związku Pracodawców Górnictwa Węgla Kamiennego);
- 10) Związku Pracodawców Polska Miedź;
- 11) Polskiego Stowarzyszenia Górnictwa Solnego;
- 12) Związku Pracodawców Porozumienie Producentów Węgla Brunatnego;
- 13) Polskiego Związku Producentów Kruszyw;
- 14) Stowarzyszenia Kopalni Odkrywkowych;
- 15) Stowarzyszenia Producentów Cementu;
- 16) Stowarzyszenia Przemysłu Wapienniczego;
- 17) Regionalnego Stowarzyszenia Przedsiębiorców Wydobywających Kopaliny Pospolite;
- 18) Stowarzyszenia Kierowników Ruchu Zakładów Górniczych;
- 19) Organizacji Polskiego Przemysłu Poszukiwawczo-Wydobywczego — Związku Pracodawców;

- 20) Polskiego Związku Pracodawców Przemysłu Wydobywczego;
- 21) Krajowego Związku Pracodawców Branzy Geologicznej;
- 22) podmiotów zawodowo trudniących się wykonywaniem czynności w zakresie ratownictwa górniczego oraz innych jednostek ratownictwa górniczego: Centralnej Stacji Ratownictwa Górniczego S.A. w Bytomiu, Jednostki Ratownictwa Górniczo-Hutniczego w Lubinie oraz Ratowniczej Stacji Górnictwa Otworowego w Krakowie (Oddziału Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A.);
- 23) Krajowej Izby Gospodarczej;
- 24) Górniczej Izby Przemysłowo-Handlowej;
- 25) Zarządu Głównego Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Górnictwa;
- 26) Stowarzyszenia Naukowo-Technicznego Inżynierów i Techników Przemysłu Naftowego i Gazowniczego;
- 27) Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Pracowników Służby BHP;
- 28) Stowarzyszenia Geodetów Polskich;
- 29) Polskiego Towarzystwa Geologicznego;
- 30) Naczelnej Organizacji Technicznej;
- 31) Bractwa Gwarków Związku Górnośląskiego;
- 32) Polskiej Izby Gospodarczej „Ekorozwój”;
- 33) Forum Odbiorców Energii Elektrycznej i Gazu.

Dla reprezentatywnych organizacji związkowych oraz reprezentatywnych organizacji pracodawców okres opiniowania ustalono na 30 dni. Z kolei okres konsultacji publicznych upłynął z dniem 4 listopada 2014 r. Ze względu na pierwotne zaplanowanie wejścia w życie nowego aktu z dniem 1 stycznia 2015 r., etap konsultacji publicznych i opiniowania prowadzono równoległe z uzgodnieniami międzyresortowymi.

Podsumowanie wyników konsultacji publicznych i opiniowania zostało zamieszczone w raporcie z konsultacji.

Ponadto w dniu 29 października 2014 r. projekt został uzgodniony z Komisją Wspólną Rządu i Samorządu Terytorialnego.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z 2014 r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]												
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)	
Dochody ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Wydatki ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Saldo ogółem													
budżet państwa													
JST													
pozostałe jednostki (oddzielnie)													
Źródła finansowania													
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Koszty wdrożenia zamierzenia legislacyjnego składającego się z projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku oraz projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych generuje jedynie pierwszy z tych projektów.												

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki							
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)	
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z 2014 r.)	duże przedsiębiorstwa								
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw								
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe								
	(dodaj/usuń)								
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa	Ułatwienie w dostępie do urzędu górniczego, znaczne skrócenie czasu oczekiwania na załatwienie sprawy.							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Ułatwienie w dostępie do urzędu górniczego, znaczne skrócenie czasu oczekiwania na załatwienie sprawy.							

	biorstw	
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	
	(dodaj/usuń)	
Niemierzalne	(dodaj/usuń)	
	(dodaj/usuń)	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.

tak
 nie
 nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Podobnie jak w przypadku kosztów dla budżetu państwa, w ramach realizacji zamierzenia legislacyjnego składającego się z projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie utworzenia Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku oraz projektu rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych wpływ na rynek pracy wywiera jedynie pierwszy z tych projektów.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

W przepisach przejściowych przyjęto, że: (1) do postępowań wszczętych i niezakończonych przez dzień wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, prowadzonych przez Dyrektora Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu, objętych właściwością miejscową Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, stosuje się dotychczasowe przepisy o właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych, (2) Dyrektor Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu przekaze Dyrektorowi Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku akta spraw zakończonych, prowadzonych na obszarze właściwości miejscowej Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku — w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, a akta spraw będących w toku w dniu wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, objętych właściwością miejscową Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku — niezwłocznie po zakończeniu postępowania.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia z dniem 1 kwietnia 2015 r. umożliwi podjęcie działań zmierzających do optymalnego zorganizowania pracy Okręgowego Urzędu Górniczego w Gdańsku, w tym przeniesienie do tego urzędu akt spraw (które będą podlegać obowiązkowi przekazania) z Okręgowego Urzędu Górniczego w Poznaniu.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Charakter projektu sprawia, że jego efekty nie wymagają ewaluacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Brak

WYŻSZY URZĄD GÓRNICZY
DEPARTAMENT PRAWNY
13.02.15v. Dyrektor
Departamentu Prawnego
Przemysław GRZESIOK
www.inforflex.pl

PREZES
WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO
mgr inż. Mirosław KOZIURA

PREZES
WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

Katowice, dnia 13 lutego 2015 r.

PR.0201.21.2014

RAPORT Z KONSULTACJI

Działając na podstawie pełnomocnictwa nr 37 Ministra Środowiska z dnia 27 marca 2014 r. oraz przepisów uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów (M. P. poz. 979), Prezes Wyższego Urzędu Górniczego, pismami z dnia 21 października 2014 r., skierował projekt rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie nazw, siedzib i właściwości miejscowej okręgowych urzędów górniczych (wersja z dnia 7 października 2014 r.) do organów administracji rządowej (niewymienionych w § 35 ust. 1 i 2 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów), organizacji społecznych, podmiotów oraz instytucji celem umożliwienia im przedstawienia stanowiska do przedmiotowego projektu w ramach konsultacji publicznych i opiniowania.

Do projektu rozporządzenia uwagę w ramach konsultacji publicznych zgłosił jeden podmiot — Wojewoda Kujawsko-Pomorski. Wymieniona uwaga dotyczyła lokalizacji okręgowego urzędu górniczego. Zdaniem Wojewody Kujawsko-Pomorskiego urząd ten powinien zostać utworzony w Bydgoszczy, a nie, jak to zostało przewidziane w projekcie, w Gdańsku.

Uwaga ta nie została uwzględniona, o czym Prezes Wyższego Urzędu Górniczego poinformował Wojewodę Kujawsko-Pomorskiego pismem z dnia 13 listopada 2014 r.

Pozostałe podmioty przedstawiły pozytywne stanowisko do projektu albo nie zajęły stanowiska, co uznano (na podstawie § 40 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. — Regulamin pracy Rady Ministrów) za przedstawienie pozytywnej opinii o projekcie.

Projekt nie podlegał opiniowaniu, konsultowaniu albo uzgadnianiu z organami i instytucjami Unii Europejskiej, w tym Europejskim Bankiem Centralnym.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem w trybie przepisów o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa.

PREZES
WYŻSZEGO URZĘDU GÓRNICZEGO

mgi inż. Marostaw KOZIURA

1302.15. Dyrektor
Departamentu Prawnego
Przemysław GRZESIOK